

— atjaunot Iebildumu nodaļas 2002. gada 29. aprīļa lēmumu (Lēmums Nr. 1198/2002), proti, noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 453 720 šādām precēm un pakalpojumiem:

“Visu veidu mašīnlasāmi datu nesēji, kas aprīkoti ar informāciju un programmatūru, jo īpaši, ciparu un analogie datu nesēji, kas satur, piemēram, kultūras, zinātnisku, rūpniecisku vai tehnisku informāciju; programmētas disketes, CD-ROM video kasetes, kompaktdiski, mikroshēmu diski; magnētiskie datu nesēji 9. klasē;

Iespiedprodukcija, avīzes un laikraksti, grāmatas, plakāti, uzlīmes, kalendāri, fotogrāfijas; rakstāmmašīnas un kancelejas preces, proti, neelektroniskas kancelejas ierīces, rakstāmlietas, lodīšu pildspalvas, pildspalvas, mācību un uzskates līdzekļi, tostarp maketu un uzskates tāfeļu veidā 16. klasē;

Ciparu un analogo datu nesēju izdošana, kas satur, piemēram, kultūras, zinātnisku, sporta, rūpniecisku vai tehnisku informāciju 41. klasē, un atjaunināšanas pakalpojumi, kas paredzēti arī CD-ROM; redaktora pakalpojumi 42. klasē.”;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: Focus Magazin Verlag GmbH

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiskā preču zīme “FOCUS” precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 6., 7., 8., 9., 14., 15., 16., 20., 21., 24., 25., 26., 28., 29., 32., 33., 35., 36., 38., 39., 41., 42. klasē – reģistrācijas pieteikums Nr. 453 720

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Prasītājs

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Starptautiska grafiskā preču zīme “MICRO FOCUS” precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: Iebildums daļēji apmierināts

Apelāciju padomes lēmums: Focus Magazine Verlag GmbH apelācija apmierināta un prasītāja iebildums noraidīts

Izvirzītie pamati:

Regulas (EK) Nr. 40/948. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir piemērots nepareizi. Pastāv sajaukšanas iespēja starp pretstatītām preču zīmēm. Vēlākajā preču zīmē ir identiski pārņemts agrākas preču zīmes elements, un preču zīmju aptvertās preces un pakalpojumi ir daļēji identiski un daļēji ārkārtēji līdzīgi

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Jungbunzlauer AG un trīs citas sabiedrības iesniedza 2004. gada 23. decembrī

(lieta T-492/04)

(2005/C 82/58)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 23. decembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Jungbunzlauer AG, Bāzele (Šveice), Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, Lādenburga (Vācija), Jungbunzlauer Holding AG, Kūra (Šveice) un Jungbunzlauer Austria AG, Vīne, kurus pārstāv advokāti R. Bechtold, M. Karl, U. Soltész un C. Steinle.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

1) atcelt pilnībā Komisijas 2004. gada 29. septembra lēmumu (lieta CPMP/E-1/36.756 – nātrija glukonāts);

pakārtoti, atzīt, ka lēmums nav spēkā attiecībā uz atsevišķiem tā adresātiem;

pakārtoti, samazināt lēmumā noteikto soda naudu;

2) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus;

3) izprasīt lietas T-312/01 materiālus, kā arī veikt citus procesa organizatoriskos pasākumus pēc tiesas ieskata.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja, ka prasītājas bija ilgstošas vienošanās un (vai) saskaņotu darbību puses nātrija glukonāta tirgus sektorā un līdz ar to pārkāpa EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. pantu. Minētajām sabiedrībām šajā sakarā tika noteikta soda nauda.

Prasītājas iebilst pret šo lēmumu un apgalvo, ka par nelikumīgo darbību atbildīga ir tikai sabiedrība *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH*. *Jungbunzlauer AG* un *Jungbunzlauer Austria AG* nav piedalījušās pārkāpuma izdarīšanā un tām nav bijusi nekāda ietekme ne uz *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH* uzvedību tirgū, ne uz tās komerciālo politiku. Tām nav jāatbild ne saistības ar *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH* no sabiedrību tiesību viedokļa, ne piederības pie *Jungbunzlauer* grupas dēļ. *Jungbunzlauer Holding AG* esot vienkāršs holdings bez izšķirošas ietekmes attiecībā uz apjomu vai cenu politiku un līdz ar to - *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH* uzvedību nātrija glukonāta tirgū.

Pat pieņemot, ka *Jungbunzlauer Austria AG*, *Jungbunzlauer AG* un *Jungbunzlauer Holding AG* būtu izdarījušas pārkāpumu, kas pēc prasītāju uzskata nav pareizi, Komisijas tiesības noteikt šīm sabiedrībām soda naudu esot noilgušas.

Bez tam prasītājas apgalvo, ka lēmums, ciktāl tas attiecas uz *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH*, satur procesuāla un materiāla rakstura kļūdas, jo Komisija ir pārkāpusi vairākus principus. Komisija jo īpaši ir pārkāpusi nevainīguma prezumpciju un labas pārvaldības principu, jo tā paralēli ierosinātajam tiesas procesam attiecībā uz 2001. gada 2. oktobra lēmumu šīs pašas aizliegtās vienošanās sakarā veica vēl vienu administratīvo procedūru. Arī savā "otrajā" lēmumā, kas datēts ar 2004. gada 29. septembri, Komisija esot pārkāpusi tiesiskās palāvēības un *ne bis in idem* principus.

Attiecībā uz soda naudas noteikšanu prasītājas cita starpā apgalvo, ka noteiktā soda nauda esot nesamērīgi augsta, tā pārkāpjot maksimālo soda naudas apmēra robežu, Komisija esot ņēmusi vērā nepareizu pārkāpuma ilgumu, *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH* neesot pārkāpuma ierosinātājs un to, ka sakarā ar procesa nesamērīgo ilgumu pastāvēt atbildību mīkstināši apstākļi.

Prasība pret IIC Informations-Industrie Consulting GmbH, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 24. decembrī

(lieta T-500/04)

(2005/C 82/59)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 24. decembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret *IIC Informations-Industrie Consulting GmbH*, *Königswinter* (Vācija), ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *G. Braun*, *W. Wils* un *N. Knittlmayer*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) piespriet atbildētājam samaksāt prasītājai 181 236, 61 EUR kopā ar procentiem 4 % apmērā par laiku no 01.11.1998.;
- 2) piespriet atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1996. gadā prasītāja noslēdza ar atbildētāju divus līgumus, kuros prasītāja apņēmas piešķirt atbildētājam finanšu palīdzību divu Eiropas mēroga kultūras projektu realizēšanai. Finanšu palīdzībai bija jāsedz 50 % no atbildētājas projektu izmaksām, ciktāl šīs izmaksas ir veiktas un uzrādītas ar līgumu noteiktā veidā. 1997. gadā uz šo līgumu pamata atbildētāja saņēma naudas summu 401 821 DEM (204 936, 52 EUR) apmērā kā kopējās finanšu palīdzības avansu.

Pēc projektu pabeigšanas atbildētāja uzrādīja prasītājai projektu izdevumus, kuru apmērā tā vēlējas ieturēt finanšu palīdzību. Tomēr prasītāja veica pārāudi un nonāca pie secinājuma, ka atbildētājam ir tiesības saņemt finanšu palīdzību tikai 46 300, 18 DEM (23 672, 92 EUR) apmērā attiecībā uz abiem projektiem. Tādēļ prasītāja prasa pārējās naudas summas 181 263, 61 EUR (354 520, 82 DEM) atmaksu.